

Sygn. akt IV CZ 31/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Z. G.

przy uczestnictwie J. G.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 czerwca 2014 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 21 lutego 2014 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w R. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika J. G., wniesioną dnia 22 listopada 2013 r. Przyczyną odrzucenia skargi było nieuiszczenie w terminie należnej opłaty sądowej.

W zażaleniu uczestnik zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej jako u.k.s.c.) oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 130 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. Uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z uzasadnienia Sądu Okręgowego wynika, że stosownie do art. 38 ust. 1 u.k.s.c., skarga kasacyjna wniesiona przez uczestnika dnia 22 listopada 2013 r. podlegała opłacie stałej w wysokości 1 000 złotych. Uwzględniając wniosek uczestnika, postanowieniem z dnia 4 września 2013 r. Sąd Okręgowy zwolnił go od tej opłaty w ½ części i ustanowił dla niego adwokata. Adwokat ten jako pełnomocnik uczestnika otrzymał to postanowienie dnia 30 stycznia 2014 r., a zatem termin do uiszczenia opłaty w wysokości 500 złotych upływał dnia 6 lutego 2014 r. i w tym czasie uczestnik opłaty nie uiścił. Jednakże uczynił to już dnia 11 października 2013 r., co Sąd Okręgowy uznał za bezskuteczne, a zatem skargę jako nieopłaconą, gdyż opłatę należy uiścić przy wnoszeniu do sądu pisma podlegającego opłacie (art. 10 u.k.s.c.).

Z uzasadnieniem tym nie można się zgodzić i zażalenie na postanowienie należy uznać za zasadne. Jak wyjaśnił w zażaleniu pełnomocnik uczestnika, o wyznaczeniu pełnomocnika z urzędu uczestnik dowiedział się dnia 12 września 2013 r. z pisma Okręgowej Rady Adwokackiej w R., do którego dołączony był odpis postanowienia Sądu z dnia 4 września 2013 r. Dokonał wpłaty w kasie Sądu, co zostało zaksięgowane dnia 14 października 2013 r. i przypisane do stosownej sprawy. Dowód na to został dołączony do skargi kasacyjnej.

Sąd Okręgowy słusznie wskazał, że według art. 10 u.k.s.c. opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie. Należy jednak ten przepis tłumaczyć zgodnie z jego istotą, a jest nią po pierwsze, doprowadzenie do sytuacji, w której należna opłata jest uiszczona, zanim podejmie się czynności związane z treścią pisma sądowego i po drugie, przypisanie opłaty uiszczonej we

właściwej wysokości do tej czynności, której dotyczy. Nie ma więc decydującego znaczenia to, że opłata została wniesiona z wyprzedzeniem, skoro wiadomo jakiej sprawie dotyczyła i była uiszczona we właściwej wysokości. Obowiązek zapłaty ciążyący na uczestniku został spełniony. Wnioski takie płyną również z dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego, przytoczonego przez uczestnika oraz z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2011 r., III CZ 26/11 (OSNC-ZD 2012, nr 2, poz. 37).

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. zażalenie uwzględnić, nie rozstrzygając o przyznaniu wynagrodzenia pełnomocnikowi uczestnika z urzędu, ze względu na brak wniosku z jego strony w tym względzie (§ 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).